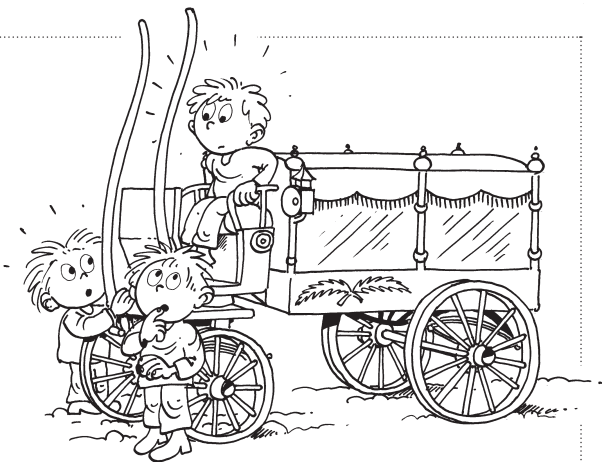

Nogavice na skednju

Sredi vasi Dob stoji stara kmetija pri »Boleju«. Hiša in skedenj se držita skupaj in tako je stavba zelo velika. Zadnji gospodar na kmetiji je bil Franc Bole. V ustih je imel le še en zob in če se je nasmel, je bilo to kar smešno. Eno nogo je imel pohabljeno. Z njo je lahko stopil le na prednji del stopala, peto pa je imel obrnjeno kvišku. Nosil je tudi poseben čevelj. Baje je kot otrok stopil na črepinje in si je prerezal mišice in kite. Otroci smo se ga nekoliko bali.

Ker ni več kmetoval in je imel dovolj prostora, so vaščani imeli na nje-

govem skednju shranjen črn mrtvaški voz na konjsko vprego. Spredaj je bil sedež za kočijaža, zadaj pa prostor s šipami za krsto. Včasih smo se otroci potikali po skednju, v voz si pa nikakor nismo upali. Bili smo mnenja, da so duše mrtvih še v vozu. Najbolj pogumni pa smo se včasih le usedli na kočijažev sedež.

O Boletu pa so vaščani pripovedovali prav čudne zgodbe. Po njegovi smrti so se na vasi razširile govoriče, da so mu menda pozabili obleči nogavice in da so ga pokopali brez njih. Tako so te pozabljene nogavice hodile in strašile po skednju, dokler ni neka njegova sorodnica poškopila skednja z blagoslovljeno vodo. Nato so nogavice izginile. Tako si nihče od nas otrok ni več upal na skedenj in smo se ga izogibali, kar se je le dalo.

